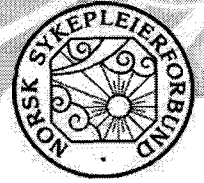

Landsgruppe av helsesøstre

Helse- og omsorgsdepartementet

Boks 8011 Dep
0030 Oslo

Helse- og omsorgsdepartementet	
Saksnr.: 20040535	Dok.nr.: 116
Arbeidsnr.: 520	Journ.dato: 040405
Avd.: KTA - STE	Saksbeh.: KOH
U.off.:	

30.03.2005

HØRINGSSVAR NOU 2004:18 Helhet og plan i sosial- og helsetjenestene

Norsk Sykepleierforbunds Landsgruppe av Helsesøstre ønsker å avgi følgende uttalelse på utredningen, NOU 2004:18 Helhet og plan i sosial- og helsetjenestene.

Vi ser positivt på et forenklet regelverk som tar sikte på å sikre helhetlige tjenester for brukere med sammensatte behov. Dette lovforslaget ivaretar imidlertid ikke brukernes helsemessige behov slik vi ser det. Spesielt gjelder dette helsefremmende og forebyggende tjenester til barn og unge, som er så godt som helt utelatt i lovforslaget.

Opprettholde to lover

For å ivareta brukernes behov for en helhetlig og samordnet tjeneste, mener vi dette best kan ivaretas ved at lovendringen skjer innenfor de eksisterende lover, kommunehelsetjenesteloven og sosialtjenesteloven. Vi må unngå at "harmoniseringen" går så langt at fagligheten som de ulike yrkesgrupper besitter blir borte. Det er i ferd med å etablere seg en praksis i dag som baseres på at "alle skal kunne alt". I et samfunn med krav om stadig mer spesialisering, må tjenestemottakerne vite hvem de snakker med og hva de kan forvente. Det blir uklart og utrygt når det ikke er tydelig hvem som har ansvar for hva. For at alle skal kunne bidra med sin kompetanse i et tverrfaglig samarbeid, er det viktig med tydelige fagområder. Vi mener derfor det er viktig at det presiseres hvilke yrkesgrupper kommunen må ha for å kunne løse sine oppgaver og for å kunne sikre en faglig forsvarlig tjeneste. Det må være tydelig hvilken kompetanse som kreves for å sikre faglig forsvarlighet i lovforslagets §2-3.

Etterspørsel av forebyggende tjenester?

I utredningen anbefales det at tjenestene som ytes skal baseres på etterspørsel og lokale forhold. Dersom helsefremmende og forebyggende tjenester til barn og unge bygges ned over tid, og det ikke lenger er en tjeneste med stor tilgjengelighet, er vi bekymret for at dette vil være tjenester det heller ikke blir etterspørsel etter. Nedsatt etterspørsel vil bidra til å radere ut et godt almenpreventivt tilbud, som vil gå ut over de mest sårbare grupper av barn og unge. Forebyggende tjenester synes som kjent ikke før de har vært fraværende en stund. Ved at tjenestetilbud skal baseres på etterspørsel, kan følgen bli at det er de ressurssterke som stiller krav som får sine behov dekket, og at det er dette som blir styrende for kommunenes helsetjenestetilbud.

NSF Landsgruppe av Helsesøstre

v/leder Bodil Erdal

boks 29, 1350 Lommedalen

telefon: 67 50 33 00 arbeid

telefaks: 67 50 33 01 arbeid

e-post: b-erdal@online.no / bodil.erdal@baerum.kommune.no

67 56 13 52 priv.

95 11 38 72 mobil

Særlig sårbare tjenester

I kap. 6 presiseres det at tjenestetilbudet skal være helhetlig, koordinert og individuelt tilpasset, og at tilbudet skal være likeverdig for alle, uavhengig av bosted osv.

For at loven skal føre til et likeverdig tilbud, mener vi at enkelte særlig sårbare tjenester bør omtales spesielt. Dette gjelder for eksempel helsestasjons- og skolehelsetjenesten. For å ivareta lovens formål om "...og fremme folkehelse", mener vi det er viktig å lovfeste disse arenaene. Det er disse arenaene som i dag for en stor del ivaretar tilbud om helsefremmende og forebyggende tiltak som retter seg mot alle barn og unge.

Vi er sterkt uenige med utvalget som mener at det vil forstås som en avgrensning dersom helsestasjonsvirksomheten og helsetjenesten i skoler blir særskilt omtalt. Vi mener tvert i mot at det er helt nødvendig å omtale disse tjenestene, spesielt dersom man ønsker å ivareta dette godt utbygde apparatet for å jobbe tidlig forebyggende i forhold til barn og deres familier. De fleste kommuner prøver i dag å redusere eller kutte ut alle tjenester som ikke er lovpålagte, og vi frykter det samme vil skje med disse tjenestene dersom de ikke sikres via lovverket.

Et alternativ kan være en egen lov eller en forskrift om helsestasjons- og skolehelsetjenesten jfr. Forskrift av 3.april 2003 nr. 450 "Om kommunens helsefremmende og forebyggende arbeid i helsestasjons- og skolehelsetjenesten". En forskrift som det for øvrig ikke er henvist til i kapittel 18.

En egen lov eller en forskrift vil være en måte å sikre et tilbud om tjenester av betydning for folkehelsen, men som ingen etterspør slik som med de kurative tjenestene.

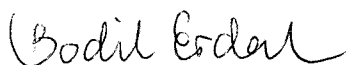
Sikre det helsefremmende og forebyggende helsearbeid til barn og unge

Vi frykter at konsekvensen av denne loven kan bli at kommuner nedlegger tilbudet om helsestasjons- og skolehelsetjeneste, slik de i dag gjør med alle forebyggende tiltak som ikke er lovbestemte. Kommunen må ha plikt til å ansette personell med godkjent helsesøsterutdanning for å ivareta kommunens helsestasjons- og skolehelsetjeneste.

Dersom det foreliggende lovforslag blir vedtatt, er det helt påkrevet at det utarbeides forskrifter til §2-3, §3-1 og §11-1 nr.1 slik at "tjenesteytende personell kan oppfylle krav fastsatt i medhold av lov eller forskrift", og slik at det helsefremmende og forebyggende arbeidet i kommunene kan sikres.

Oslo 30.03.2005

For NSF's Landsgruppe av helsesøstre

Bodil Erdal

Leder